

Pán nás učil v svém svatém kazání

text: 1602 Závorkův kancionál / 1970 Karel Trusina, hudba: Ladislav Moravetz 8.12.2012, vlnkové nádraží Olomouc

Narrativně

1. Pán nás u - čil v svém sva-tém ka - zá - ní, řka: Bla - ho - sla - ve - ní mi - lo - srd - ní,
2. Nuž po - slou - chej - me to - to u - če - ní, a snaž - me se bý - ti mi - lo - srd - ní.
3. Když u - zří - me v ne - ště - stí blíž - ní - ho, ne - chťej - me mí - ti ra - dos - ti z to - ho;

1. neb o - ni mi - lo - sr - den - ství do - jdou, zde i věc - ně v mi - lo - sti Bo - ží bu - dou.
2. Bud' - me ho - to - ví všem po - má - ha - ti, své - ho pro - ně ne - chťej - me li - to - va - ti.
3. hled' - me ze své - ho nuz - ne kr - mi - ti, žíz - ni - vým, bíd - ným, v lás - ce dej - me pí - ti.

4. O příchodí hosty péči mějme, / ochotně v dům svůj je přijímejme,
přinesme jim jídla, pítí dosti, / ať posilní tělo své do sytosti.

5. Jakž zvíme o člověku nemocném, / hned ho litujeme horlivým srdcem,
často milosrdně navštěvujeme, / vším dobrým ku prospěchu jeho služme.

6. Milujeme také nepřátelé své, / pomlouváče, protivníky jiné,
a za ně se Bohu modlívejme, / činme jim dobře, zlým neodplácujeme.

7. Bože, Duchem svým svatým z milosti, / skloň srdce naše k milosrdenství,
bychom je opravdově činili, / tobě zde v bližních svých věrně sloužili.